

[Ministeren for skatter og afgifter]

Hr. Lengers spørgsmål kan i virkeligheden besvares på samme måde: hvis der er en nettorenteindtægt, skal der ikke betales afgift. Der står ikke noget i loven om, hvorledes man kan erhverve sig en nettorenteindtægt. Det er jo et helt andet problem, som ikke kommer det her ved, men derfor var hr. Lengers eksempel for så vidt fornøjeligt.

Hr. Lykketoft har, synes jeg, i dag været lidt skarpere og lidt frejdigere i tonen, end han plejer at være. Det har han naturligvis lov til, men man kan få en mistanke om, at det måske er, fordi hr. Lykketofts sag ikke er så god. Man kan i hvert fald sige med sikkerhed, at hr. Lykketofts logik i dag ikke er så god.

Det er da en besynderlig logik at sige, at fordi regeringen tager et begreb, som vi har gennemarbejdet under de månedlange drøftelser om virksomhedsordningen, og anvender det i en lov, hvori hr. Lykketoft ikke finder dette begreb anvendeligt, er han frit stillet til at lave virksomhedsordningen om. Jamen hvad er det dog for en logik? Er der patent på begreberne? Vi har taget begreberne, vi har ikke lavet virksomhedsordningen om, ikke på ét eneste punkt. Virksomhedsordningen står i den lov, der blev vedtaget herom, og som Socialdemokratiet naturligvis også stemte for. Vi har taget et begreb fra den lov, fordi vi mener, at vi dér finder et brugbart begreb, og sat det over i en anden lov, som Socialdemokratiet i og for sig godt kan lide sigtet med, men som det ikke kan lide teknikken i. Det kan da aldrig nogen sinde give Socialdemokratiet nogen legitimation for at lave virksomhedsbegrebet om uden om sine aftalepartnere.

Så fik hr. Lykketoft gjort adskilligt ud af, at jeg nævnte eksemplet med arbitragespekulanterne, og sagde, at det var da godt, at jeg kritiserede dem. Nej, jeg kritiserede faktisk ikke arbitragespekulanterne. Dette, at man kan låne penge i en bank og sætte dem i aktier eller obligationer, er en fuldt lovlig transaktion. At der er folk, der kan lide det, og som vil løbe den risiko – og mange har tabt penge på det – er deres problem, ikke vores. Det, jeg sagde, var bare, at hvis man havde gjort det og man havde haft en stor renteutgift i 1986, er det fuldstændig urimeligt, at man af den grund skal slippe for at betale afgift af et relativt stort forbrug i det kom-

mende år. Det er en kritik, som naturligvis er berettiget.

Hr. Jes Lunde var ked af, at jeg kun kom med eksempler, der viste, at denne sondring imellem før og efter den 7. oktober ikke duede, og ville gerne have, at jeg kom med et eksempel, hvor den duede. Der findes ikke sådan et eksempel. Det, man hele tiden må tænke på, er 2 ting. For det første: de oplysninger, som borgerne skal give myndighederne, skal de give i foråret 1988, og det er meget få mennesker i dette land, der ved, nøjagtigt hvilke gældsposter, renteutgifter, afdrag og lign. der eksisterede den 7. oktober 1986, altså 1½ år tilbage. Det er meget få mennesker her i dette hus, der kan sige med sikkerhed, hvad de havde af gældsposter og renteutgifter 1½ år tilbage.

Det er én af grundene. En anden grund er naturligvis, at vi netop i det kommende år har belastet ligningssystemet med en meget stor opgave, nemlig at gennemføre skattereformen. Hvis man overbelastet ligningssystemet, og hvis man overbelastet borgernes oplysningspligt i forhold til ligningssystemet, vil det projekt, som et stort flertal i Folketinget er enig om, og som det er meget vigtigt at gennemføre, ikke kunne gennemføres på en ordentlig måde, og det er en risiko, der ikke er værd at løbe. Derfor findes der ingen metoder, hvorefter man kan undgå den risiko og samtidig få en brugbar sondring.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Skatteministerens svar til hr. Dohrmann var vildledende. Skatteministeren hævdede, at lønmodtagere og erhvervsdrivende blev behandlet ens. Det er rigtigt, når det drejer sig om renteindtægter, dem kan de begge modregne, men derudover kan den erhvervsdrivende modregne en friværdi i sin erhvervsjendom; lønmodtageren kan ikke modregne en friværdi i sin bolig. Det betyder i praksis, at stort set alle erhvervsdrivende er fritaget for denne afgift. Det er kun nogle få selvstændige med cirka nul erhvervs kapital, der vil blive ramt af den, mens den typiske lønmodtager vil blive ramt. Der er ingen parallelitet.

Formanden: